wedada. Imelik see oli, wangker oli jälle nii kerge nagu esiotsa, läks jälle nagu ise eneseşt. — Ma nimetan seda selle pärast, et see mitmele wõib märgiks olla: mõni mees ja naene hakkab aega mõõda käratsema ja krinksuma nagu määrimata wangker. Wangker sai paremaks, eks siis inimene weel enam wõi meelt parandada? —

Küla-tüdrukud kül pahandasid, et Mats neist oli mõõda läinud ja arwasid igaüks: „kui olekśin teadnud, et temal nii suur häda oli naese-wõtmisega, kül ta siis minu head südant oleks pidand nägema. Aga nüüd ta saanud niisuguse tinasilma! Oh Mats on rumal olnud; aga kül ta saab kahetsema!“ Wale! Mats ei kahetsenud mite ega Liisagi, aga ema ütles mitu korda: „kül Mats on kawal kosija olnud!“

Mats ja Liisa wedasid nüüd paaris lua-koorma aga pea oli Mats jälle ükśi ja siis kurtis teed käies naese waest terwist. Aga kord tuli jälle linnast ja ennäh, toast lapse lisa kuulda. Nüüd Mats sai jälle röõmsaks, Jumal oli teda pojaga röõmustanud ja missuguse pojaga! „Sedasuguśt last ei ole weel enne olnud! — ütles tema, — kül tooşt tuleb tubli wangkre wedaja!“ Paar nädalat oli mõõda läinud, siis naene tahtis jälle meest aidata wangkre ees, aga asjata. Sammu wiiskümmend olid läinud, siis kuulsid poisi karjumist ja pale-higis tuli wana eit jookstes: „Liisa, laps sureb! tule

tagasi!“ Nüüd Mats ükśi linna, Liisa lapse juure ja see jäi wait. Kuda nüüd Matsile abi saata? Ta tegi siis piimamehega kaupa, et see wõttis luad peale ja wiis linna. Ommeti see kulu ei teinud Matsi waesemaks, seśt Liisa oli hoolas, hoidis lapse, tegi muud tööd ja oli wäsimata, et sisetullik suurem oli kui enne. Mats palkas pea põllutüki, ostis seapõrsa ja kitse. Jumal andis kaa parajal ajal weikese Matsile nooremaid seltsimehi, ja et kül laste kisa saunas waheşt suur oli, see ommeti rahu ega röõmu ei rikkunud. Waid lastega tuli ika suurem õnnistus. Kitse asemele sai pea lehm ja wana eit nuttis röõmu pärast, kui wisśikese ammumist laudast kuulis. Oli ta seda röõmu weel näinud siin ilmas, siis Jumal pea wõttis teda ära senna, kus parem jäädaw rööm on. Pärast ema surma ostis Mats weel weikese sauna omale ja et kül selle peale weel mõne rubla wõlgu jäi, siiski ei heitnud meele ära, waid arwas: „küllap Jumal aitab edasi!“ Aga ta hoidis kaa, et kopitasgi ilmaasjata ei saanud raisatud, tegi aga kunde, müüs ja tasus wähä haawal, mis oli laenatud; ja ei see olnud kerge! Ika oli palju tarwis, siis lastele, siis wanematele, tuli uus pääw, oli uus mure. Mõni, kellel kopitas käe, ostab aga, mis meele tuleb, ilma nõuu pidamata, nagu ei oleks kukrul põhja. Ommeti põhi tuleb käte ja ehmatus süda-